

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa **M.**, bytom v Š., t. č. Ú., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 2. júla 2009, č. k. 26Sd/87/2009-29, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 2. júla 2009 č. k. 26Sd/87/2009-29, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 2. júla 2009, č. k. 26 Sd/87/2009-29, potvrdil rozhodnutie odporkyne zo 16. decembra 2008 číslo X., ktorým zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok s odôvodnením, že navrhovateľ nie je invalidný, lebo podľa záverov posudkov príslušných posudkových lekárov sociálneho poistenia nemá zníženú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Po preskúmaní rozhodnutia a doplnení dokazovania krajský súd dospel k záveru, že uvedené rozhodnutie odporkyne je vecne správne. Navrhovateľ v konaní pred správnym orgánom namietal zhoršenie zdravotného stavu, preto bol jeho zdravotný stav

opätovne posudzovaný posudkovým lekárom. V posudku z 12. marca 2009 však posudkový lekár opätovne konštatoval, že aj po zohľadnení nových lekárskejších správ a nálezov má navrhovateľ len 10% poklesu miery schopnosti vykonávať pracovnú činnosť.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal včas odvolanie navrhovateľ. Nesúhlasil so zhodnotením svojho zdravotného stavu tak, ako bolo uvedené v rozhodnutí krajského súdu. Tvrdil, že jeho zdravotný stav sa neustále zhoršuje v dôsledku čoho má určite mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť viac ako 40 %. Namietal tiež, že obidva posudky o jeho zdravotnom stave vyhotovil ten istý lekár odporkyne MUDr. R., a preto žiadal, aby bol jeho zdravotný stav posúdený opätovne a aby mu bol invalidný dôchodok priznaný.

Odporkyňa žiadala napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 250s v spojení s § 246c OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

Podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72a ku dňu vzniku invalidity nedovŕšil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 ods. 1, 2, 4, 6 a 8 zákona o sociálnom poistení poistenec je invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok.

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe

a) lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a

b) komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Zo záverov lekárskeho posudkov zo 4. decembra 2008 a zo X. februára 2009, ktoré vypracoval MUDr. R., posudkový lekár Sociálnej poisťovne – pobočky so sídlom v Trnave vyplýva, že navrhovateľ nie je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou a miera poklesu vykonávať zárobkovú činnosť bola stanovená na 10 %.

Rovnaký záver vyplýva aj z lekárskeho posudku MUDr. L., posudkového lekára Sociálnej poisťovne - ústredia so sídlom v Trenčíne z 12. marca 2009, ktorý rovnako ako posudkový lekár MUDr. R. zistil, že navrhovateľ nie je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou a navrhovateľova miera poklesu vykonávať zárobkovú činnosť bola rovnako stanovená na 10 %.

Rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľa je dorzalgia C simplex, pričom zistená miera poklesu vykonávať zárobkovú činnosť bola stanovená na 10% podľa kap. XV., odd. E, pol. 3. písm. a) Prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení. Toto ochorenie predpokladá

určenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť pre zdravotné postihnutie, ktorým trpí navrhovateľ v rozsahu 10 %.

Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní namietal, že obidva posudky o jeho zdravotnom stave vypracoval ten istý lekár, odvolací súd poukazuje na to, že jeho tvrdenie nezodpovedná skutočnosti, lebo lekárske posudky zo 4. decembra 2008 a zo 17. februára 2009 vypracoval MUDr. R. a posudok z 12. marca 2009 vypracoval posudkový lekár odporkyne MUDr. L., pričom obidvaja posudkoví lekári posúdili zdravotný stav navrhovateľa zhodne.

Zdravotné ťažkosti, uvádzané v odvolaní boli posudkovým lekárom známe a posudkoví lekári sa s ich obsahom aj dostatočne vysporiadali. Posudky vychádzajú z odborných lekárskeho nálezov a zohľadňujú aj navrhovateľom namietané zdravotné ťažkosti, sú úplné a presvedčivé, a preto nebol daný dôvod dopĺňať dokazovanie novým vyšetrením a posúdením zdravotného stavu navrhovateľa.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu navrhovateľa nevyhovelo a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko navrhovateľ v konaní nebol úspešný, a odporkyni žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 20. mája 2010

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Mária Kráľová